

κιάλας. Και δώ εφαρμόζεται πάλι ο νόμος της ξεχωριστής γιατί ο άνθρωπος κείνος τίνος αλήθειες φυλάγει και θησαυρίζει πού τις βρίσκει ωφέλιμες γι' αυτόν, δηλαδή μένουν υποκειμενικές—μέ χαρακτήρα όμως γενικό πάντα γιατί το ξεδιάλεγμα δεν το κάνει μόνο το άτομο μ' α' ή κοινωνία.

Και να μη νομίση κανείς πως μια τέτοια θεωρία ανοίγει την πόρτα σε κάθε ιδιοτροπία και κάθε φαντασία. Είναι ίσια ίσια πολύ δύσκολη. Από τη μια μεριά τήνε βαστά το σύστημα των αληθειών που στα περασμένα ξεστράγγισε ο άνθρωπος από τη ζωή κι από την άλλη τήνε περιορίζουν τα φαινόμενα του τριγύρω κόσμου μελετημένα πάντα με τους μεθοδολογικούς νόμους της επιστήμης—δηλαδή την κοινωνική ωφέλεια—κι όχι παρατημένα στα καπρίτσια της ιδιωτικής ιδεολογίας ή τρέλλας.

Αν ποτέ οι αλήθειες όλες συνενωθούν σε μιαν αλήθεια πού να συνταυτίζεται με την πραγματικότητα τότε θα βρεθ' α' ή αντικειμενική αλήθεια. Ίσαμε τότες όμως μόνο πάτημα έχουμε τις υποκειμενικές αλήθειες και τίποτε παρά πάνω.

Κ' έτσι γίνεται φανερό πως ο πραγματισμός βλέπει την απόλυτη αλήθεια μπροστά ενώ οι παλιές θεωρίες τήνε φαντάζονται πίσω αιώνα και προϋπάρχουσα και χωριστή από τον άνθρωπο.

Το πρακτικό συμπέρασμα πού πρέπει να ξεσηκώσουμε είναι πως οι αλήθειες αλλάζουν και ξετυλίγονται, πως α' οι νόμοι της φύσης (δικά μας επινοήματα κι αυτοί για δικούς μας σκοπούς) δεν είναι ασάλευτοι μ' α' πως κι αυτοί δλοένα γίνονται. Κι αυτό θα σταματήσει πολλών ίσως τη δογματική δομή και θα ευκολύνη το θεμέλιωμα κάποιου κριτικού δισταγμού και θα μ' α' βοηθήτη να συνηθίσουμε την ιδέα πως κάθε γνώση είναι πρόσκαιρη και δικτατική.

Νομίζω χρέος μου να το ξαναπώ εδώ πως το άρθρο του κ. Σκληρού εΐτανε μάλλον ή πρόφραση παρά ή αιτία πού μ' εσπρωξε να ξαναχτώ σε μεταφυσικά προβλήματα. Δεν ξέρω καλά καλά ποιές είναι οι ατομικές του γνώμες και μόνο μερικά σημάδια με δδηγήσανε να συμπεράνω πως ίσως κι αυτός να παραδέχεται την κοινή θεωρία πως οι νόμοι της επιστήμης είναι αλάθευτοι κι ασάλευτοι. Κ' ελπίζω πως τούτο μου το άρθρο θα βοηθήση την προσπάθεια μερικών άλλων φίλων μου πού κιάλας πασίαν να δείξουν ότι όσο ξελογάζει ο κοινός νους από την επιστήμη άλλο τόσο μακραίνει: α' ή επιστήμη από την κριτική φιλοσοφία.

Αθήνα 3. 3. 08.

ΠΕΤΡΟΣ ΒΛΑΣΤΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Εθνική Τράπεζα δέχεται εντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στερλίνας αποδοτέας εις ώρισμένην προθεσίαν ή διαιρείται.

Αί εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται εις το αυτό νόμισμα, εις 8 εγένετο ή κατάθεσις εις χρυσόν ή δι' επιταγής οφειας (chèque) επί του εξωτερικού κατ' επιλογήν του δημολογιούχου.

Το κεφάλαιον και οι τόκοι των δημολογιών πληρώνονται εν τω Κεντρικώ Καταστήματι και τη αίτησει του καταθέτου εν τοις Υποκαταστήμασι της Τραπεζής.

Τόκοι των καταθέσεων.

Table with 2 columns: Duration (1 1/2, 2, 2 1/2, 3, 4 months) and Interest rate (6, 1, 2, 4, 5 percent).

Αί δημολογίαι των εντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' επιλογήν του καταθέτου όνομικαί ή ανώνυμοι.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 29 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Main financial table showing assets and liabilities for the National Bank of Greece as of Feb 29, 1908. Columns include 29 Φεβρουαρίου 1907, 31 Ιανουαρίου 1908, and Δραχ.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Main financial table showing capital and reserves for the National Bank of Greece as of Feb 29, 1908. Columns include Δραχ.

Έν Αθήναις τη 7 Μαρτίου 1908.

Ο Διευθυντής του Λογιστηρίου Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΗΣ

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

το γραμείο(δρόμος Ζήνωνος2 (πουλιούνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ το ένα και 1,25 φρ. χρ. για το εξωτερικό, τάκλουθα βιβλία του ΨΥΧΑΡΗ «Τόνοιρο του Γιαννίρη» — του ΠΑΛΛΗ «Ηλιος και Φεγγάρι»—του ΦΩΤΙΑΔΗ «Το γλωσσικό ζήτημα και ή Εκπαιδευτική μας αναγέννηση» — του ΒΦΤΑ-ΛΙΩΤΗ «Ιστορία της Ρωμοσύνης», «Μαζώγτρα και Βρουκλάκας» και «Νησιώτικες Ίστεριές»—του Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ «Οί σκιάς μου»—του ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝΑ «Το Άνεγτίμητο» (δράμα)—του ΗΑΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία και Πατρίδα» —του ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τα Πιλά και τα Κινούρια» —του Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Η ματιά»—του Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωωτανολογία και πεθαμένοι» και «Ο Άσωτος» (δράματα)—του ΔΟΓΓΟΥ «Δάφνης και Χλόη» (μεταφρ. Βουτιερ(δη)—του ΕΥΡΥΠΙΔΗ «Η Μήδεια» (μεταφρ. Περγαλιτή)—του ΣΟΦΟΚΛΗ «Ο Αίας» (μετάφρ. Ζήσιμου Σίδερη). Η ΙΛΙΑΔΑ μεταφρασμένη από τον Άλέξ. Πάλλη δρ. 2 και φρ. χρ. 2 1/2 για το εξωτερικό.

Ο ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ της κ. Άλεξάντρας Παπαμόσκου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 και φρ. χρ. 2 για το εξωτερικό. Τού ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ «Ίμβρο και Άνάπαιστοι» — «Τριστόγεννη» — «Γράμματτα» — «Άσάλευτη Ζωή», 6 δρ. αντί 12 πού πουλιούνται στα βιβλιοπωλεία. Για τις επαρχίες 6,50 και για το Έξωτερικό 7 φρ. δίχως άλλο έξοδο για τα ταχυδρομικά. — «Ο αδικακλόχος του Γύρτου», 3 δραχμές. — «Ο θάνατος του Παληκαριού» δρ. 1. Τού ΙΔΑ «Μαρτύριον και ήρωον αίμα» δρ. 2. Τού Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Παιδαγωγική (δρ. 1) — Κριτική του άδολου λογισμοϋ του Κάντ (δρ. 1) — Τε δαμολογικό ζήτημα στην Άγγλία (λεπτά 50) Τού ΔΕΑΝΤΡΟΥ Κ. ΠΑΛΑΜΑ τα ήρωτα τραγούδια δρ. 1. Τού ΕΡΜΟΝΑ «της Ζωής» δρ. 1. Τού ΒΑ. ΓΙΑΝΙΔΗ «Γλώσσα και Ζωή» δρ. 2. Της κ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ «Από τον κόσμο του σαλονιού» δρ. 1.